

Du mercure sous la langue (str. 11, 12)

Ale všechno jsem to propásl, můj odchod i příchod: jedna kamarádka, které se vrátila meningitida, mi dnes ráno na polohovací židli, v přítomnosti sestřiček, které po nás po očku koukaly, udělala výklad egyptských tarotových karet. Vytáhl jsem si meče a pláč v osudný okamžik. To není dobré. A taky... cibule mají tento podzim hodně vrstev: zima bude zlá.

Je to zvláštní, ale egyptský tarot mi připomněl uličky ve farnosti Sainte-Philomene a ty neděle, kdy jsme si hráli na to, že umíme číst osud z vnitřností holubů pověšených na karabině: byli jsme blbci; věřili jsme, že svět bude pořád světem a že my v něm budeme pořád stejní. Mysleli jsme si, že budeme pořád žít nenuceně, bez mraků, které by vrhaly stín na naši budoucnost. To vše jsme hádali z jaterních laloků, ze záhybů volete, a tyhle představy jsme si vtloukali do našich ztřeštěných hlav. Byli jsme takový blbci, až se za to stydím a k tomuto období **mého** života chovám velkou nevraživost.

*Chtěl bych ti nechat zprávu
na zrcadle tvého snění
a nebo dokola ti hráti
hudbu septavé lásky,
jsem však jen knížka, co nejde číst,
a co slepené má stránky
že vypadají jako křídla
usušených motýlů.*

Hodnocení:

pozor na posuny smyslu PD1, PD3, U4, U8 a nevyrovnanost stylů; čeština: příčestí a přívl.
zájmena
v básni lépe zachovat původní dělení do veršů
stavba souvětí dobrá, některá překl. řešení také
celkově D